

Budapest, 1965. november 17.

Mélyen tisztelt Professor úr,

talán nem kell Szabolcsi Péter professzor urat kéni
közvetlenül, hisz Ön bizalommal meghallgasson
engem.

Értekezési előadásomban, amit "A romantikus
Párhuzam" címmel tartottam, Professor úr
1907 és 1910 között irásaitól ismertem.

He szabad én kifejezmem megam:

Könyvritkaság bonyolult ereklere
az erlendőknek gondolatokban dús
erdőiben. Kandidátusi értekezés

Párhuzam — ezt az időt megd-
meg. (Professor úr akkor néltél meg
lehet meggyadui.)

Előadásom fanyar részletek en nagy-
gatnemet (meg) művelhetőknek —

levelerisben jó ismerőm —

erősen kifogásolt - én magamkodni hova.
Nagyon kelés volna, ha Professor úr,
idejébe függően, valamikor fogadna
engem, hogy néhány kérdésben süves
útbaigazítását megkérhessem.

A. Panyin me kérem az elnevezésüket ott foglalt
mellekelem.

Az esetleges előadás elhirdésre semt példát
- amit elvanderóttam hivatalos anyagul hozni -
hogy az adom fel.

Kérve Professor úr süves támogatását
hiteleselt Köszöneti leve

MTA FIL. INT.
Lukács Archi.

Jermilov

214/ber

LAM 12-34514